ptio contra Monaſterium ſupradictum & libertatem ipſius dicitur inchoata, ſciſſura trium ſchiſmatum adverſùs Rom. Eccl. intervenit.

¶ PITH. 23 *Hel. & Gu.*] de Helevarteſnen. & de Hel. VVerteſnen. Abbatib. Hegluerd. Metr. Sariſber. 233. 2. V. C. *Helien. & VV. Abbatibus.*

24 *Legali, &c. definitione.*] *L. ult. C. de ſacroſanct. Eccleſ. Novel.* 9. ſed abrogata poſterioribus Novellis 111. & 113.

e *al.* Racroſen.

XV. IDEM Helien. & Roſen. e Epiſcopis. [c. an. 1210. *Romà in Angliam.*]

Prælatus inferior poteſt præſcribere in certis Eccleſiis ſuæ diœceſis totum jus Epiſcopale, ſubducitur tamen de præſcriptione tempus, quo vacavit Eccleſia Cathedralis.

f *Cap.* 5. *eod. tit. in* III. *Compil.* Vide *c. auditis. ſup. de in integr. reſt.* ubi Docto. Bal. *in tract. de præſc. in* 3. *p.* 6. *p. principalis q.* 1. Felin. *in c. irrefragabili, ſup. de offic. Ordinarii.*

AUditis & intellectis f 25 meritis cauſæ, quæ vertitur inter Vigoren. Epiſcopum, & Abbatem de Heveſcham 26, ſuper Eccleſiis in valle de Heveſcham, quas Epiſcopus aſſerit ad ſe diœceſana lege ſpectare, Abbas autem eas eſſe ab ejus juriſdictione prorſùs exemptas: [*Et infrà* α.] Verùm tanto tempore probantur per teſtes ab Abbatibus de Heveſcham pleno jure poſſeſſæ, ut videantur in eis Epiſcopale jus legitimè præſcripſiſſe: [*Et infrà* β.] Quocirca mandamus, quatenus inſpectis privilegiis The & Of. 27 Regum, quæ Abbas ſuper præmiſſa libertate aſſerit ſe habere, ſi per illa conſtiterit, quòd vallis de Heveſcham ſit ille locus, quem C. 28 præno. libertati donavit, abſolvatis Abbatem ab impetitione Epiſcopi ſuper Eccleſiis memoratis; & adjudicantes illas Abbati pleno jure ſubjectas, Epiſcopo ſuper illis ſilentium imponatis. Quòd ſi Abbas in hac probatione defecerit, audiatis probationes ſuper tempore, quo intra quadraginta annos ſedes Epiſcopalis vacavit; & ſi per tantum temporis vacaſſe conſtiterit, ut illo ſubducto, non ſit quadragenaria completa præſcriptio, vos in illis Eccleſiis jus Epiſcopale adjudicetis Epiſcopo, & ſuper illo perpetuum ſilentium imponatis Abbati. Si autem exceptionem hujuſmodi Epiſcopus non probaverit, quia tamen interruptionem probavit circa proceſſionem Pentecoſtalem 29 in villa & Eccleſia de Mortana 30, & ad receptionem ac procurationem Archidiaco. nec non ſolutionem denariorum S. Petri 31 in valle de Heveſcham, circa cognitionem quoque cauſarum matrimonialium g & Capellani ſuſpicionem in prædicta villa de Mortana, & interdictum Capellanum in præfata villa de Heveſcham, vos ſuper his jus Epiſcopale adjudicetis eidem, ſi tamen circa ſuſpenſionem & interdictum hujuſmodi intra quadraginta annos interruptio facta fuit, in ceteris ei ſilentium imponentes, quæ Abbas præſcripſiſſe probatur.

g Hodie Concil. Trid. *ſeſſ.* 24. *de reform. c.* 20.

[α *Cognovimus evidenter Eccleſias illas per privilegia Rom. Pontif. non eſſe ab Epiſcopali jure ſubtractas, niſi fortè vallis de Heveſcham ſit ille locus quem à duobus Regibus, Rendo videlicet & Oſfa libertati donata bo. me. C. pp. libertati donavit, ſicut in ipſius privilegio continetur.*]

[β *Niſi fortè per tantum temporis ſpatium VVigorenſ. Eccleſia interim vacaviſſet, ut tempore vacationis ſubducto, præſcriptio minimè ſit impleta.*]

¶ PITH. 25 *Auditis, &c.*] Conjunge *cap.* 3. *ſup. de in integr. reſtitut.*

26 *Heveſcham.*] Camden. 326. *Eveſhame.* Matth. Pariſ. 786. 804.

27 *The. & Of.*] Te vale Of. Euſcham, VVeſtmonaſt. 94.

28 *C.*] Conſtantinus.

29 *Proceſſionem Pentecoſtalem.*] *Novel.* 67.

30 *Eccleſia de Mortana.*] *Mortona.* VVeſtmon. an. 1128. obiit Gilbertus Fundator Mertoniæ.

31 *Denariorum S. Petri.*] *cap.* 12. *inf. de cenſib.*

XVI. IDEM Pariſien. Epiſcopo. [c. an. 1212. *Romà in Galliam.*]

Non poteſt ſubditus contra Superiorem viſitationem aut procurationem ratione viſitationis debitam, in ſeipſo præſcribere, quamvis alius in perſonam alterius præſcribere poſſet utramque.

h *Cap.* 6. *eod. tit. in* III. *Compil.* De materia procurationis & viſitationis vide Concil. Lat. ſub Alex. III. *c.* 4. & ſub Innoc. III. *cap.* 33. Adde Concil. Oxonienſe, *c. ut ſingula*, & Concil. Trid. *ſeſſ.* 24. *de refor. c.* 23. & Bernard. Diac. *reg.* 396. *incip. Procuratio ſeu viſitatio.*
i *Cor.* 9.
l utramque.
k *al.* Ideóque mandamus.

CUm h ex officii ſui debito Senon. provinciam viſitaret Archiepiſcopus Senon. per Pariſien. diœceſim tranſitum faciens, ad Abbatis ſancti Maglorii, Prioris de Caſtres 32, & quorumdam aliorum Eccleſias ejuſdem diœceſis neceſſe habuit declinare, à quibus cùm procurationem ſibi debitam poſtularet, ipſi eam inhumaniter negaverunt, ad ſuæ negationis defenſionem hoc ſolum allegantes, quòd non meminerant ſe procurationem hujuſmodi prædeceſſoribus ejuſdem Archiepiſcopi exolviſſe, nec ab eis aliquando fuiſſe petitam: [*Et infrà* α.] Nos igitur præmiſſam allegationem eorum nullam penitùs reputantes, cùm contra procurationem, quæ ratione viſitationis debetur, præſcribi nequiverit, quemadmodum nec contra viſitationem ipſam, poteſt aliquo modo præſcribi; & ſi alius contra eum præſcribere poſſet utramque l. Mandamus k, quatenus ſententiam, quam in hujuſmodi contemptores de antiqua Metropolis conſuetudine tulit Archiepiſcopus memoratus, uſque ad ſatisfactionem condignam facias obſervari; quia, ſecundùm Apoſtolum, Qui ſpiritualia ſeminat, non eſt magnum, ſi metat carnalia, cùm nemo cogatur ſuis ſtipendiis militare. Si quid enim aliud, quàm ſuperiùs fuerit allegatum, contra intentionem Archiepiſcopi objicere voluerint & probare, nos eis faciemus juſtitiam exhiberi.

[α *Idem verò Archiepiſcopus propter procurationem ſibi minùs rationabiliter denegatam illius autoritate reſcripti, quod ſuper hoc à Sede Apoſtolica impetravit, ab officiorum executione ſuſpendit, eoſdem poſtmodum quoniam ſuſpenſionis ſententiam non ſervabant, vinculo excommunicationis adſtringens; quod totum in ipſius Archiepiſcopi literis proſpeximus contineri, qui eandem ſententiam petebat auct. Apoſt. confirmari.*]

¶ PITH. 32 *Caſtres.*] Chaſtres fortè.

XVII. IDEM Piſano Archiepiſcopo. [c. an. 1212. *Romà in Tuſciam.*]

Qui alieno nomine poſſidet, non præſcribit, nec etiam is, qui proprio, niſi habeat bonam fidem & juſtum titulum, ſi præſumptio eſt contra eum. Hoc dicit ſecundum Joan. And. addita ſuppletione Panorm.

l *Cap.* 7. *eod. tit. in* III. *Compil.* Bona fides qualiter probetur, vide Innoc. & Imol. *in cap. fin. inf. eod.* Oldrad. *conſ.* 244. & Paul. de Caſtr. *conſ.* 153. Bald. *in l. ſi. C. de ed. Divi Had. toll.*
m An Confeſſio præjudicialis noceat Eccle. Cy. *in* ... *in l.* 1. *C. de confeſſ.* Bar. *in Lectum, ſ. ſed an & ipſos.*
n *al.* its quod pro Se. Apo. Ceterùm omnes manuſcr. habent ut impreſſum eſt.
o exigatur.

SI diligenti l 33: [*Et infrà* α.] Cùm judicatus 34 Calaritanus ad jus & proprietatem B. Petri pertineat, ſicut tota Sardinia nullo pertinet mediante, tibi non licuit pro te vel Eccleſia tua à Marchione Maſſæ Judice Calaritano fidelitatis exigere juramentum: [*Et infrà* β.] Nos igitur, quia Nuncius tuus proponere voluit plenius circumſpectis, non intelleximus te vel Eccleſiam tuam ſuper hoc aliquo jure ſubnixam, cùm auct. Sed. Apoſt. non oſtendas, per quam à Judicibus Calaritanis, tu & anteceſſores tui fidelitatis exegeritis juramenta, nec præſcriptione aliqua muniaris, cùm ſecundùm confeſſionem m nec Eccleſia Piſana, vel tu fueris in quaſi poſſeſſione juris exigendi hujuſmodi juramentum; quod n per Sedem Apoſtolicam 35 ipſis Judicibus receptum fuiſſe fateris, per quod conſtat Eccleſiam Romanam in quaſi poſſeſſione fuiſſe, cùm pro ea miniſterio tuo & anteceſſorum tuorum exactum fuerit, & præſtitum juramentum; & is poſſidere dicatur, cujus nomine poſſidetur. Si verò dicatur, quòd nomine tuo & anteceſſorum tuorum, & non noſtro & Eccleſiæ Romanæ fuerit juramentum exactum, poſſet inferri, quòd juramentum præſtitum de conſervando jure & honore Sed. Apoſt. fuerit violatum: unde licitè retineri non poſſet, quod contra juramentum hujuſmodi fuerit ſcienter obtentum; quia etiam ſecundùm hoc locum præſcriptio habere non poſſet, cùm in præſcriptione rerum Eccleſiaſticarum bona fides & juſtus titulus exigatur o: etſi etiam locum poſtulet habere præſcriptio, non credimus centenariam præſcriptionem, quæ ſola currit adverſus Rom. Eccl. poſſe probari.

[α *Penſet animo, quid illa tabernaculi archa ſignificet, in qua cum tabulis virga ſimul & manna ſunt jubente Domino recondita, nequaquam nos tibi ſcripſiſſe durè & aſperè reputares, cùm in perſona Romani Pont. qui univerſis Eccleſiarum Prælatis præeſſe Deo auctore dignoſcitur, & virga correctionis, & manna debeat eſſe dulcedinis, ut altero foveat humiles & devotos, & reliquo rebelles feriat, & puniat delinquentes. Hinc eſt quòd illius vulneribus ſauciati, quem Samaritanus duxit in ſtabulum, vinum adhibetur & oleum; ut, niſi commonitionis & exhortationis oleo delinquentium vulnera foveantur, vinum Eccleſiaſticæ ſeveritatis ſubſequatur. Licèt igitur ex his quæ præmiſimus contemptis monitis noſtris, & mandatis quibus niſi ſumus fraternitatem tuam frequenter inducere, ut dil. fil. n. VV. Marchionem. Maſſæ Judicem Calaritanum juramento fidelitatis abſolveres, quod exhiberi tibi & Eccleſiæ Piſanæ feciſti, ut eo non obſtante nobis & Eccleſ. Rom. juraret, non ſolùm aſperitate verborum, ſed executione forſitan potuiſſemus in te procedere Eccleſiaſticæ diſciplinæ.*]

[β *Super eo verò articulo taliter reſpondiſti, quòd ab eo tempore quo fuiſti aſſumptus ad Præſulatûs officium, juramentum fidelitatis pro Se. Ap. ab ipſis Judicibus recepiſti, ſciens te per Archiepiſcopum Villanum prædeceſſorem tuum, virum magnæ autoritatis & honeſtatis, qui longo tempore in curia Rom. extitit Cardinalis, ipſe quoque plenius novit conſuetudinem, & ſtatuta, & omnes anteceſſores tui, qui fuerunt viri magnæ autoritatis, ſic te antiquam conſuetudinem tenuiſſe pariter, & feciſſe, cùm nihil tibi vel ipſi hactenus ab Apoſtolica Sede fuiſſet objectum.*]

¶ PITH. 33 *Si diligenti.*] Vide epiſt. Innoc. pag. 201. Sigon. 524. & 586. Anton. *tom.* 3. 87. Naucler. 897. ex Anton.

34 *Judicatus.*] Ducatus. Frat. Leander de Inſulis 231. Vide *cap.* 22. *ſup. de jurejur.*

35 *Per Sedem Apoſtolicam.*] Pro Sede Apoſtolica. Vide *l. quod meo, ff. de acquir. poſſeſſ.*

XVIII. IDEM Epiſcopo Lucano. [c. an. 1212. *Romà in Tuſciam.*]

Abbas in Capellis præſcribere poteſt jura Epiſcopalia. Obtinet tamen in his ſolis qua præſcripſit. Hoc dicit quoad titulum.

p *C.* 8. *eod. tit. in* III. *Compil.* Vide Guid. Pap. *hic.*
q Ab utraque ſcil. parte approbatum.
r Hæc duo verba, præd. noſt. omnib. manuſcr. deſunt.

CUm p olim, frater Epiſcope, cum Abbate & Monachis ſancti Salvatoris de Ficheto 36 ſuper plebe Falamazanæ, & adjacentibus Capellis ipſius in præſentia litigando inſtitutionem in eis, & alia ad jus Epiſcopale pertinentia vindicares, & fundandam intentionem tuam jus commune principaliter allegabas, cujus autoritate dicebas univerſa ſpiritualia in prædictis locis, quæ ſunt in diœce. tua conſtituta, ad te tanquam ad Diœceſanum Epiſcopum pertinere, arbitrium q præterea ſuper hoc promulgatum à Piſtorien. Epiſcopo Archipresbytero ac Primicerio Lucanis allegans. Ad eliendam autem intentionem tuam Abbas Greg. VII. Papæ r prædec. noſtri privilegium exhibuit, quod prædictum arbitrium multo videbatur tempore præceſſiſſe; per quod tam Monaſterium, quàm plebs & Capellæ prædictæ videbantur libertati donatæ: *Et infrà.* Aliorum quoque Rom. Pont. dictus Abbas privilegiis utebatur poſt arbitrium promulgatum obtentis, qui libertatis privilegia ſibi concedere videbantur: *Et infrà.* Quia prædictus Abbas ſufficienter oſtendit Monaſterium ſuum ſuper inſtitutionibus, deſtitutionibus, & ordinationibus plebani & Clericorum, Baptiſmo & Pœnitentiâ in levioribus culpis, ſepulturâ, decimarum perceptione, ac Divinis Officiis celebrandis, tam in plebe, quàm in Capellis prædictis in excommunicando atque interdicendo, & etiam abſolvendo legitima præſcriptione munitum, Abbatem ipſum ab impetitione tua ſuper jam dictis articulis duximus abſolvendum, ſuper illis perpetuum ſilentium imponendo; ſuper aliis omnibus, quæ ad jus Epiſcopale ſpectare noſcuntur, juxta tenorem arbitrii eundem Abbatem, quod ad plebem & Capellas prædictas ſententialiter condemnantes.

¶ PITH. 36 *Ficheto.*] *Fichecco.*

XIX. IDEM. [c. an. 1210. *Romæ.*]

Qui præſcriptione completa privilegium contrarium impetrat, & utitur illo, præſcriptioni renunciat. Si præſcriptio non erat completa, malam fidem habet, & ideò non præſcribit.

f *Cap.* 1. *de privil. in* IV. *Compil.*

VEniens f ad præſentiam noſtram Abbas ſancti Martini 37 de Pannonia: *Et infrà.* Petiit à nobis poſtmodum idem Abbas, ut Veſprimen. Epiſcopus non impediat, vel faciat impediri quominus omnes, qui in Simagien. 38 Parœcia vel Comitatu conſiſtunt de omnibus quæ poſſident, decimas ſibi ſolvant; ſicut in privilegiis Paſchalis Pa. præd. no. & ſancti Regis Stephani 39 continetur. Præfatus verò Epiſcopus poſtulavit, ut decimas Simagien. Comitatûs intra ſuæ diœceſis terminos conſtitutas, quas detinet idem Abbas, ſibi reſtitui faceremus, niſi aliquo jure ſpeciale ſe ipſas poſſidere monſtraret: *Et infrà.* Chriſma verò, oleum ſanctum, conſecrationes altarium ſeu baſilicarum, ordinationes Clericorum, qui ad ſacros Ordines promovendi fuerint, Clerici Eccleſiarum vel Capellarum ipſius Monaſterii, quod eſt in Veſprim. diœceſi conſtitutum, à Veſprimen. 40 Epiſcopo poſtulabunt, ſi quidam Catholicus fuerit, & gratiam Sed. Apoſt. habuerit, & ea gratis ſine pravitate aliqua voluerit exhibere; alioquin ab alio, quem maluerint, Præſule Catholico ſuſcipiendi ea liberam habeant facultatem, ſicut in privilegio dicti Paſchalis, & Alexand. Papæ prædeceſſoris noſtri perſpeximus contineri. Non obſtante privilegio Clementis Papæ, per quod privilegiis ſuorum prædeceſſorum non extitit derogatum, cùm de ipſis nullam fecerit mentionem, præſertim cùm & ipſe Clemens privilegium illud conceſſerit, ſalvis inſtitutionibus, non ſolùm Romanæ Eccleſiæ, ſed ipſius etiam Legatorum. Nec obſtare poterat præſcriptio, quam idem Abbas in ſuum ſubſidium opponebat; quia ſi conſummata erat quando ab Alexandro Papa privilegium impetravit, juri præſcriptionis renunciaſſe videtur t, præſertim cùm coram vobis privilegio illo ſit uſus, quod ſuæ intentioni, quantùm ad hunc articulum, contradicit. Si verò nondum conſummata erat præſcriptio, ſed erat in præſcribendo, poſt impetratum hujuſmodi privilegium, bonam fidem non habuit, & ideò ſecundùm Canones non præſcripſit.

t Vide *l. unicam C. de theſ. lib.* 10.

¶ PITH. 37 *Sancti Martini.*] Martini de monte Pannoniæ, Ordinis S. Bened.

38 *Simagienſis.*] Bonfin. 174.

39 *Regis Stephani.*] Refertur *lib.* 2. *Decret. Stephani Regis, quæſt.* 11.

40 *Veſprimenſi.*] *Veſprinienſi.*

u Sub Innoc. III. *cap.* 41.

XX. IDEM in Concilio Generali u. [an. 1216. *Romæ.*]

Nec in foro Canonico, nec Civili, valet præſcriptio cum mala fide.

x *Cap.* 3. *eod. tit. in* IV. *Compil.* Vide Matheſil. *ſing.* 23. *inc. nota quòd omnes leges.*

QUoniam x 41 omne, quod non eſt ex fide, peccatum eſt; Synodali judicio definimus, ut nulla valeat abſque bona fide præſcriptio, tam canonica, quàm civilis. Cùm generaliter ſit omni conſtitutioni, atque conſuetudini derogandum, quæ abſque mortali peccato non poteſt obſervari. Unde oportet, ut qui præſcribit, in nulla temporis parte, rei habeat conſcientiam alienæ.

¶ PITH. 41 *Quoniam, &c.*] Sic *Can. quærebat* 44. *de pænitent. diſtinct.* 3. *& hæc regula Bonifacii II. de præſcript.*

DE SENTENTIA ET RE JUDICATA.

TITULUS XXVII.

I. GREGORIUS Joanni Archiep. primæ Juſtinianæ. [c. an. 600. *Romæ.*]

Sententia lata contra leges vel Canones, non tenet, nec ab ea opus eſt appellare. Panorm.

a *Cap.* 2. *eod. tit. in* I. *Compil.*

SENTENTIA a 1 contra leges Canonéſve prolata, licèt non ſit appellatione ſuſpenſa, non poteſt tamen ſubſiſtere ipſo jure.

¶ PITH. 1 *Sententia contra leges, &c.*] *L.* 1. *§. item cùm contra, ff. quæ ſentent. ſine appellat. reſcind. & l. ſi expreſſim. ff. de appellat.*

II. IDEM b Joanni Ravennati Epiſcopo. [c. an. 595. *Romà in Flaminiam.*]

b Scilicet Gregor. Joan. Epiſc. Ravenn. *lib.* 2. *c.* 28. *ejuſd. Regiſtr.*

Lites debent celeriter terminari.

c *Cap.* 3. *eod. tit. in* I. *Compil.*

JUrgantium c controverſias celeri ſententia terminare, & æquitati convenit, & rigori.

III. IDEM d 2. [c. an. 596. *Romæ.*]

d Scil. Greg. *lib.* 2. *c.* 47. *ep.* 8. *regiſ.* & *c.* 4. *eod. tit. in* I. *Compil.*

Sacerdos ſine juſta cauſa non eſt deponendus.

NOn poteſt quenquam à Sacerdotali gradu, niſi juſtis ex cauſis, concors Sacerdotum ſententia ſubmovere.

¶ PITH. 2 *Idem.*] Natali Archiepiſcopo Salernitano, *lib.* 2. *Reg. epiſt.* 8. Exemplar eſt apud Ammian. Marcellin. *lib.* 5. *de Athanaſio.*

IV. LEO Papa e 3. [c. an. 450. *Romæ.*]

e Leo I. *epiſt.* 88. & *c.* 6. *eod. tit. in* I. *Compil.*

Juſtè quis petit ſententiam à Papa confirmari, ſi juſtè & rationabiliter fuit lata.

EA, quæ juxta Eccleſiaſticum morem juſtè & rationabiliter fuerint definita, noſtrâ quoque ſententiâ roborentur.

¶ PITH. 3 *Leo Papa.*] *Epiſt.* 87. Epiſcopis Africanis per Mauritaniam; itaque ex ordine temporum præponi debuit hoc caput ſuperioribus.

V. ALEXANDER III. Eboracen. Archiepiſcopo. [c. an. 1180. *Romà in Angliam.*]

Judex deputatus ſuper executione ſententiæ admittit exceptionem fraudis ſeu nullitatis ſententiæ, non ad affectum, ut ſuper ea pronunciet, ſed ut negotium ad Superiorem, qui judicavit, tranſmittat, ſi illam notabilem repererit. Hoc dicit notabiliter.

f Poſt Conc. Later. ſub Alexand. III. *p.* 49. *c.* 12. & *c.* 7. *eod. tit. in* I. *Compil.*

DE cetero 4 noveris f, quòd ſi ſententiam à nobis latam præcipimus per aliquem executioni mandari, & fraus intervenerit, non eſt facultas executori de toto negotio cognoſcendi, ſed deferri quæſtiones, quæ inciderint, ad Sedem Apoſtolicam oportebit.

¶ PITH. 4 *De cetero, &c.*] Hoc caput ſumptum ex *l.* 4. *C. ſi contra jus vel utilitat. publicam.*

VI. IDEM Norvicen. Epiſcopo. [c. an. 1180. *Romà in Angliam.*]

Non ſufficit reo damnato ad traditionem poſſeſſionis, tradere pignus pro ipſa poſſeſſione.

g *C.* 8. *eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. Later. ſub Alexand. III. *p.* 36. *c.* 2.

CUm aliquibus g 5 eſt adjudicata poſſeſſio, non ſufficit eis dari pignora, niſi corporali poſſeſſione lætentur.

¶ PITH. 5 *Cùm aliquibus, &c.*] *Ex l. non eſt, ff. de pignorat. act.*

VII. IDEM eidem h, & V. Archidiacono 6. [c. an. 1180. *Romà in Angliam.*]

h *al.* Norvic. Epiſc. T. & V. Archid.

Sententia lata contra matrimonium, nunquam tranſit in rem judicatam: unde quandocumque revocatur cùm conſtat de errore 7.

i *Cap.* 9. *eod. tit. in* I. *Compil.* & poſt Conc. Later. ſub Alex. III. *p.* 6. *c.* 11.

LAtor i præſentium ſua nobis inſinuatione monſtravit, quòd cùm quandam mulierem legitimè deſponſaſſet, & carnalis eſſet copula ſubſecuta, inter eos ſcandalum eſt ſubortum, cujus occaſione debitum ei ſubtraxit. Conſanguinei verò mulieris hoc moleſtum habentes, quæſtionem moverunt, proponentes, quòd mulierem invitam & renitentem, nec ætatis aptæ matrimonio exiſtentem duxiſſet uxorem; & quoniam idem vitam cupiebat agere diſſolutam, demùm utriuſque ſtudio interveniente, fuerunt minùs rationabiliter ſeparati. Nolentes igitur matrimonia canonicè contracta, levitate quadam diſſolvi, mandamus, quatenus ſi vobis conſtiterit eos per judicium Eccleſiæ non fuiſſe legitimè ſeparatos, Eccleſiámque deceptam, ipſos k faciatis ſicut virum & uxorem inſimul permanere.

k *al.* eos.

¶ PITH. 6 *Eidem & V. Archidiacono.*] Idem Norwicenſi Epiſcopo, & T. W. Archidiacono.

7 *Conſtat de errore.*] Addendum, & adversùs factum proprium quiſque venire poteſt, ne animæ periculum incurrat.

VIII. IDEM T. & Clericis S. Anaſtaſiæ Veron. [c. an. 1170. *Romà in Dalmatiam.*]

Retractatur ſententia prætextu iniquæ conſuetudinis lata contra Eccleſiam.

l *Cap.* 10. *eod. tit. in* I. *Compil.* ubi talis eſt inſcriptio, Theobaldo.

CUm cauſa l, quæ vertitur inter vos, & G. & A. Laicos ſuper domo quadam eis ab Archipresbytero veſtro vendita, ad examen I. Apoſt. Sed. Legati delata fuiſſet, poſt app. ad nos interpoſitam, & receptas inducias, quoniam intra terminum tibi, fili T. ad eam proſequendam præfixum iter non arripueras, contra te ſententiam proferens, memoratis G. & A. prætaxatam domum ſecundùm Veronen. civitatis conſuetudinem adjudicare curavit: deinde cùm cauſa fuiſſet ad nos per appellationem delata, Brixien. Epiſcopus delegatus à nobis, ſententiam contra vos, ſpretâ formâ Canonum, ſecundùm eandem conſuetudinem, ſicut præfatus Legatus fecerat, promulgavit. Nos autem conſiderantes, quòd licèt uſus vel